

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-85/12

**Priština,
17. septembar 2013. godine**

U postupku

A. S.

Podnosilac zahteva/Žalilac

Protiv

Rr. B.

Tužena strane/Tuženik

Žalbena veće Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Elka Filcheva-Ermenkova, predsedavajući sudija, Esma Erterzi i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/138/2011 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA50277) od dana 07. decembra 2011. godine, nakon zasedanja održanog dana 17. septembra 2013. godine, donosi sledeće

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba A. S. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/138/2011, od dana 07. decembra 2011. godine, u delu koji se odnosi na predmet upisan u KAI pod brojem KAP 50277.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/138/2011, od dana 07. decembra 2011. godine, u delu koji se odnosi na predmet upisan pod brojem KPA 50277.
3. Žalilac je obavezan da plati troškove postupka određene u iznosu od € 60 (šezdeset) u vremenskom roku od 90. (devedeset) dana od dana prijema presude pod pretnjom prisilnog izvršenja.

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 30. oktobra 2007. godine, podnosilac zahteva, A. S. je podneo imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim potražuje ponovni posed i korišćenje stana-podruma, koji se nalazi u Prištini, ul. Ramiz Sadiku, Priština. Posed je navodno izgubljen zbog posledica koje rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio u 1998-1999. godini.

U prilogu njegovom zahtevu, podnosilac zahteva je dostavio odluku Sekretarijata za urbanizam i komunalno stambena pitanja, broj 07, br. 360-253, od dana 26. januara 1994. godine u Prištini.

Obaveštenje stana je obavljeno dana 14. jula 2008. godine.

Dana 14. avgusta 2008. godine, tužena strana je tvrdila pravo nad ovim stanom, gde je isti dostavio sledeće dokaze:

- Odluka Komiteta za dodelu stanova Narodnog pokrajinskog pozorišta u Prištini, br. 337, od dana 01. septembra 1990. godine;
- Odluka Saveta Narodnog pokrajinskog pozorišta u Prištini, br. 337/2, od dana 25. oktobra 1990. godine.

Na osnovu ovih odluka tuženoj strani je dat stan-podrum za korišćenje, koji se nalazi u Prištini, ulica Ramiz Sadiku br. 28.

Prethodno, posed nad navedenim stanom koji se nalazi u Prištini, ulica Ramiz Sadika je bio pitanje odlučivanja Komisije za stambeno imovinska pitanja /KSIP). Odlukom HPCC/D/221/2005/A&C, Komisija je odbacila zahtev pod kategorijom A Rr. B. dok je prihvatila zahtev kategorije C A. S. u zahtevima pod brojevima DS004261 & DS601196. Na osnovu zahteva za ponovno razmatranje Rr. B. i T. K., odlukom HPCC/REC/88/2007, od dana 19. januara 2007. godine, zahtev A kategorije je odbačen i upućen redovnom sudu te povezani zahtev C kategorije br. DS601196 je takođe odbačen. Odluka je zasnovana na argumentu da podnosilac zahteva C kategorije nije dokazao da imao bilo koje imovinsko pravo nad navodnim stanom-podrumom. KSIP je u svojoj odluci naglasila da je prvi podnosilac zahteva Rr. B. B. potvrdio činjenicu da mu je dodeljen stan u 1990. godini ali je bio sprečen da zaključi ugovor zbog njegove albanske nacionalnosti i navodne diskriminacije u ovom pogledu dok je drugi podnosilac zahteva T. K. (Narodno pozorište), kao nosilac prava dodele (poslodavac), potvrdio da nikada nije donelo odluku kojom je A. S. dodeljeno pravo korišćenja sporne imovne pošto on nije bio radnik tog preduzeća. Odluka se dalje odnosi na činjenice da u podršci svojih navoda Narodno pozorište je dostavilo zapisnike Pozorišta u kojima je upisano da je podnosilac zahteva C kategorije (A. S.) koristio imovinu bez pravnog osnova. KSIP je takođe izjavila da naponi Sekretarijata da verifikuje odluku koja je doneta od strane Sekretarijata za urbanizam Skupštine Opštine kojom je dozvoljeno podnosiocu zahteva C kategorije da koristi imovinu nije uspela.

Dalji zahtev podnet od strane A. S. ovoga puta pred Kosovskom agencijom za imovinu (KAI) upisan pod brojem 50277, je odbačen odlukom KPCC/D/R/138/2011 od dana 07, decembra 2011. godine, na osnovu argumenta da je prethodna završna odluka Komisije za stambeno imovinska pitanja HPCC/REC/88/2007, od dana 19. januara 2007. godine, postala *res judicata* među strankama.

Odluka je uručena podnosiocu zahteva dana 31. juna 2012. godine.

Dana 03. maja 2012. godine, odluka KIZK je uručena tuženoj strani.

Dana 24. avgusta 2012. godine, podnosilac zahteva (u daljem tekstu: žalilac) je uložio žalbu Vrhovnom sudu, gde je napao odluku navodeći povredu materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjenica, gde je predložio da se izmeni odluka na koju je uložena žalba i dodeli pravo ponovnog poseda nad stanom-podrumom u zahtevu.

Dana 5. septembra 2012. godine, žalba je uručena tuženoj strani ali isti nije odgovorio na žalbu.

Pravno obrazloženje:

Žalba je prihvatljiva. Ista je uložena u vremenskom roku od 30. dana, predviđenih članom 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjenom Zakonom br. 03/L-079.

Vrhovni sud je, nakon pregleda i ocenjivanja dostavljenih dokumenata u spisu predmeta, odluke na koju je uložena žalba i navoda žalioca, našao da je žalba neosnovana.

KIZK je pravedno odbacila zahtev A. S. na osnovima da se pitanje predmeta sastoji od *res judicata* između istih stranaka. Isto pitanje je već rešeno završnom odlukom HPCC/REC/88/2007, dana 19. januara 2007. godine, pre nego što je podnet ovaj zahtev. Na osnovu gore navedene presude, KISP je odbacila prethodni zahtev pošto A. S. nije dokazao da ima bilo koje imovinsko pravo nad navodnim stanom-podrumom. Bez obzira na izraz koji je koristila KSIP „odbačen“, Vrhovni sud primećuje da se pravno obrazloženje navedene odluke odnosi na ocenjivanje zahteva koji je ustravi odbijen. Ta odluka ustanovljava završno rešavanje na osnovu zasnovanosti zahteva. Prema tome, podnosiocu zahteva se ne može dozvoliti da ponovo bude saslušan povodom istog zahteva na istom pitanju sa istim strankama za koji nije predstavio valjane dokaze sem ako su navedeni i dokazani uslovi primene vanrednog leka.

U smislu člana 11.4.c UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, Vrhovni sud smatra da je odluka kojom je odbačen zahtev KIZK i unutar granica nadležnosti KIZK, te se ista potvrđuje.

Na osnovu gore navedenog i u smislu člana 13.3.b. UNMIK Uredbe 2006/50, zamenjene Zakonom br. 03/L-079 i člana 166, stav 2, Zakona o parničnom postupku, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema

tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Sudska tarifa za ulaganje žalbe (član 10.11 AN 2008/2): € 30
- Sudska tarifa za donošenje presude (član 10.21, 10.15 i 10.1 AN 2008/2): 30 €.

Žalilac će snositi troškove postupka pošto je isti izgubio slučaj. U smislu člana 45.1 Zakona o sudskim taksama, završni rok za uplatu iste za osobu sa prebivalištem ili boravištem u inostranstvu ne može biti manja od 30. dana a ni veća od 90. dana. Član 47. stav 3. predviđa da u slučaju da stranka ne plati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, ista će trebati da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% od iznosa kazne. U slučaju da stranka ne isplati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, sprovedeće se prisilno izvršenje.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX predsedavajući sudija Sylejman Nuredini, sudija

Esma Erterzi, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar